

jøgelfer, vi have foretaget, og som ere meddelte i den medfølgende Skrivelse, er der foreslaaet 35 Kr. om Aaret for hvert Børn til en vis Alder eller 140 Kr. i Alt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad der ligeledes staar i Skrivelsen, at det er ophøst, at hun virkelig har faaet den Pension, der med Rette tilkommer hende, Noget, som jeg ikke har tvivlet et Dieblit om, da man vanffelig kan tage feil paa et saadant Punkt i Kontorerne, hvor Sagen jo nemlig gaar igjennem mange Hænder. Jeg gjør udtryffeligt denne Bemærkning, fordi den daværende ærede Ordfører (Wuff) havde en bestemt Grund til at tro, at det var for lille en Pension.

Ordføreren (Holstein=Vedreborg): Med Hensyn til det sidste Endringsforslag skal jeg meddele, at jeg har ikke villet udtale mig om det, for Ministeren nævnte det, da det er stillet af Ministeren; det kan betragtes som tiltraadt af Udvalget. Med Hensyn til de andre Spørgsmaal skal jeg blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til Spørgsmaalet om Kommandanten. Det er jo — hvad den høitærede Minister meget vel veed — bekendt, at i Lønningsloven, som Ministeren forresten nævnte, findes ingen Kommandant i Kjøbenhavn. Der findes udtryffeligt opført i § 27 i Lønningsloven af 25 Juli 1867 de Friboliger, der skulle ydes i Henhold til Lønningsloven, og blandt disse nævnes ikke Kommandanten i Kjøbenhavn. Altsaa (Krigsministeren [Bahnsen]: Der nævnes ingen Bestemt). Nei, der nævnes ingen Kommandant i Kjøbenhavn, det er altsaa noget Nyt. Og saa søies der til: „Dog kan Antallet af de nu bestaaende Tjenesteboliger, for hvilke intet Afdrag er lægges, ikke forøges uden særlig Bevilling“. Han bestaar altsaa ikke, og det, som nu søges indført, er en ny Kommandantpost i Kjøbenhavn, hvorfor der forlanges, fuldstændig i Overensstemmelse med Loven, en særlig Bevilling, men derved er det ogsaa givet, at det er et fuldstændigt og rent Bevillingsspørgsmaal, at uden Bevilling fra Rigsdagens Side kan der ikke være Tale om at oprette en saadan Fribolig. Naar det er givet — og derom er der vist ikke to Meininger — falder jo i Virkeligheden al mulig Grund til yderligere Diskussion derom. Naar Folkethinget har modsat sig Bevillingen, saa er dermed den Sag afgjort. Derfor skal jeg ikke opholde mig ved det, det har ikke nogen praktisk Interesse. Den høitærede Minister vil næppe bestride, at uden Bevilling kan der ikke være Tale om at oprette denne nye Fribolig, og da vi i

Udvalget — og jeg antager ogsaa i Thinget — ere enige om, at det ikke er rigtigt at oprette en saadan Fribolig, er Spørgsmaalet dermed i Virkeligheden praktisk afgjort.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal blot bemærke, at selvsjølgelig er det i Henhold til den Bemærkning, der staar i Loven: Dog kan Antallet osv. ikke forøges, at dette Forslag er stillet. Ganste vist er en Diskussion herom jo overflødig, naar man veed, at Bevillingen ikke vil blive givet, men jeg kjæmper jo netop for, at Bevillingen skal gives, og derfor har jeg for mit Vedkommende dog Lov til at tale derfor. Jeg opstiller det kun som en Analogi af hele Lovgivningen, at Kommandanter skulle have Fribolig, og derfor har man stillet det op som et Forslag her paa Finantsloven; ellers havde man jo ikke behøvet dette.

Ordføreren (Holstein=Vedreborg): Ja, jeg vil gjøre opmærksom paa, at Analogien passer ikke; thi Analogien maatte jo altsaa referere sig til Udtrykket: „Kommanderende Generaler og Kommandanter i Fæstninger“, men her er jo slet ikke Tale om nogen Fæstning, . . . (Krigsministeren: Kronborg!). Ja, Kronborg er jo en Fæstning, men her er slet ikke Tale om Kommandanten paa Kronborg . . . (Afbrydelse af Krigsministeren.) Ja, der er en Kommandant paa Kronborg, men, fordi Kronborg er en daarlig Fæstning, hører han ganste vist ikke op at være Kommandant paa en Fæstning. Man kan ogsaa være Kommandant paa en daarlig Fæstning. Kjender den høitærede Minister ikke Stykket „De syv militære Riger“? Der er der ogsaa en Kommandant, og det, skjøndt der ikke var mere paa Fæstningen end syv, og det endogsaa syv Kvinder. Det kan særdeles godt tænkes, men her er Tilfældet dette, at Kjøbenhavn slet ikke er nogen Fæstning, og da den ikke er nogen Fæstning, saa kan der for den ikke paaberaabes Analogier fra en Fæstning. Dette er altsaa et rent nyt Forslag om at oprette en ny Kommandantfribolig i en ubefæstet By, som her foreligger, og det har altsaa ingen Analogier i Loven, men et rent Bevillingsspørgsmaal, som slet ikke kan støttes paa Andet end paa de Grunde, man i og for sig kan anføre derfor, men nogen saadan forekommer det mig ikke; at den høitærede Minister har anført.

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.